

Justícia Social

15 cts.

SETMANARI SOCIALISTA

Cada dia treballem en profit nostre. Es deure nostre també treballar cada dia per la societat. Ja ho fem?

Redacció i Administració: Viladomat, 108 (Impremta)
Apartat de Correus, 757 - BARCELONA

El Problema de l'organització obrera a Catalunya

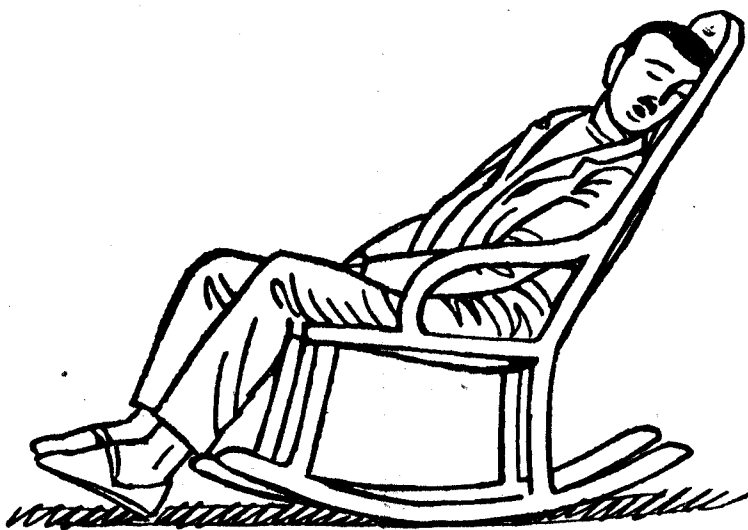
Encara sobre el respecte mutu i a les idees

Crèiem veritablement—i potser per excés de bona fé, encara que hi hagi qui en dubti—que la condició d'obres ens donava el dret d'opinar sobre qüestions que afecten a la organització dels quadros sindicals.

Demés, consideràvem que les nostres opinions podien merèixer o no, l'aprovació dels companys, però, si més no, crèiem que almenys mereixerien llur respecte. Ni una cosa ni l'altra.

Es veu que hi ha algú, malgrat la seva "formidable intel·lectualitat", que no té prou recursos per refutar noblement i sincerament les opinions contràries, que ha d'apel·lar a l'insult, a la difamació i a la calúmia; armes aquestes preferides pels que creuen que el fi justifica els mitjans, però que repugnen per els que tenen un concepte elevat de la pròpia dignitat i de la dels altres.

L'exposar algunes contradiccions que crèiem haver vist—i encara ho creiem—en el manifest publicat al primer número de "Vida Sindical", ha enterbolit "l'intel·lectualitat" d'un anarquista de la redacció, el qual contesta a les nostres objeccions i ens aplica una sèrie d'adjectius de mal gust. La cosa és molt vella. Surt altra vegada aquell repertori que alguns sempre tenen a punt per a llençar-lo con-



BUENO!.....

tra qualsevulla que sigui el que tingui la gosadia de discrepar d'allò que ells pensen o afirmen. El que menys importa és la veracitat dels retrets que puguin fer a una o altra persona, si a la fi obtenen l'efecte que ells es proposen d'assolir.

Una de les obsessions que pateixen alguns — com el company de referència—és la de mesurar la capacitat intel·lectual dels seus contrincants, tantost comencen de dialogar sobre un punt qualsevulla.

Heus ací que, això, ens recorda la feta d'un company que, adonant-se de l'abundor d'aquesta dèria, un dia ens mostrà un aparell, el qual l'anomenava "intel·lectòmetre", assegurant que aquell instrument, d'ABSOLUTA PRECISIO, servia per mesurar exactament la capacitat intel·lectual de qualsevol, d'una manera instantània, sense observar si hom escriu en català en espanyol o en xinès.

Recomanem el dit aparell als aficionats a aquesta mena d'investigacions, per creure que els hi estalviarà feina. I al mateix temps, poden aplicar-se'ls ells mateixos, per verificar llur intel·lecte, de l'importància del qual no hem dubtat mai; sempre serà una força poder constatar la seva valor per un mitjà científic.

Respecte a les raons que se'ns demanen per a demostrar les contradiccions que assenyalàvem, creiem haver-les aportades en articles anteriors, i esperem ampliar-les al sindicat, lloc que creiem que és el més adequat per a debatre aqueixes qüestions, i on demostrarem també com no tenim cap mena de temença, per "l'esplèndid ressorgiment" de la "C. N. del T.", sigui del color que sigui, ans sabrem provar que com a obrers, a part de les idees que puguin separar-nos els uns dels altres ideològicament, podem ésser útils a la col·lectivitat en diversos aspectes.

Sobre la invitació indirecta que se'ns fa d'ingressar a la "U. G. de T." o al Sindicat Lliure, sols direm que a la primera de les esmentades organitzacions no tindriem cap inconvenient d'ingressar-hi, si no tinguéssim a l'abast un altra organització que respongués més al nostre esperit de rebel·lió contra l'explotació capitalista. I hi ingressariem convençuts de merèixer alguns dels adjectius que ens adreocen els companys d'"Vida Sindical" perquè forçosament tindriem de col·locar-nos en oberta oposició en molts punts de les tàctiques seguides per aquest organisme. Respecte al Sindicat Lliure, encara que només fos per bon gust, podrien abstenir-se els companys de "Vida Sindical" de recomanar-lo a ningú. En tot cas, podrien intentar-ho amb els que tal vegada encara en guarden el carnet, que no són pocs... I alguns d'ells, prou coneguts.

VILADOM

Les tesis del Socialisme i els camins que porten a la seva realització

I

AL COMPANY GRAU

L'aclaració que vareig intentar fer dels sentits en què es podia interpretar l'editorial que comentàreu, no significa cap oposició personal envers vós. Tot el contrari, sento ver afecte per a vós i els altres companys, cosa que és compatible amb el diàleg i fins amb divergències de criteri. En el cas debatut crec que en realitat hi ha molt poques o cap diferència entre nosaltres. Moltes vegades les discussions vénen de frases de múltiple significat i no de les concepcions que volen exterioritzar.

Els meus ideals—que no són de mon patrimoni sinó de la humanitat—són ideals de perfecció que no he somniat mai reduir i que exposo amb tota llur amplitud quan tinc ocasió. Així mateix el Socialisme ha d'ésser conegut amb tota sa puresa i en aquest fi deuriem divulgar les seves doctrines fonamentals i no contentar-nos tan sols a fer comentaris, suposant-les prou conegudes. Per la meua part, si els nos-

tres lectors no ho consideren enutjós, donaré en aquest setmanari una traducció del "Manifest" de Marx i Engels i tot seguit una llarga exposició de "El Capital", i de sa repercussió en el món.

El nostre periòdic—com fa en general la premsa—indica les normes que en cada moment han d'aplicar-se per acostar-se a l'ideal desitjat.

Hem de volguer el Socialisme! i treballar cada dia per a sa realització, però això és compatible amb procurar assolir reformes lliberals i humanes, com p. e. llibertat de pensament, de reunió, República, higiene en el treball, foment de la cultura, assegurances obreres, cooperativisme, participació en els guanys, etc., etc., que abans sols volien els adormideres però que avui busquen fins els anarquistes. Aquest modest treball que hom fa mentre no "en pot fer altre de superior", no és per por d'atremar la nostra significació, sinó ganes de no estar sense fecció, de no perdre les coses que la Humanitat ha guanyat en la Història i de preparar els homes per a que es

convencin que el Socialisme és la norma redemptora de la societat i la forma de la vida benaurada que tots desitgem. Això ha de simultanejar-se amb l'ensenyament del socialisme, massa oblidat, i amb l'organització per arreu de nuclis socialistes. Donada la nostra cultura no ens ha d'estranyar que molts dels que figuren i ingressen en les branques del Socialisme (sense excloure el comunisme i l'anarquisme) no coneixen l'abast de llurs doctrines; si les donem a conèixer les acceptaran a mesura que llur esperit progressiu. Sempre hi haurà, en el temps que concebim la nostra història, una gran massa egoïsta, que es sotmetrà a les normes socialistes a mesura que es vagin implantant o el dia en què es faci una gran mutació, perquè tampoc tenen aquests éssers atrassats esperit organitzador que pugui superar la societat que prediquem nosaltres. És difícil que els homes es sentin germans dintre poc temps.

L'estudi de la Criminologia, Pedagogia, Psicologia i altres branques científiques que observen i experimenten els actes de l'home han demostrat que els que obren malament és per ignorància o endarreriment, en l'ample o total sentit de la paraula. Aquesta veritat ha de fer que ens posem amb contacte amb tothom amb la convicció que influïrem en l'evolució dels altres. Si el nostre esperit és fort no vacillarà.

Les col·laboracions per a fins nobles són justes. Col·laboració no vol dir confusió, mixtificació ni claudicació.

I tolerància dels homes tampoc vol dir mutisme ni inactivitat per part dels qui pensem contràriament.

La primera cosa que necessita el socialisme a la nostra terra és ésser escoltat.

C. ROFES

Carnet d'un heterodox

JUSTIFICACIO USUAL

—Jo, era bo abans de tantes desgràcies i desenganys.

—No ho ets ara, doncs.

—No—hi convinc.

—Tú,—i no t'enfadis—no has estat mai bo—ni ara, ni abans.

—Creu-me que...

—Crec encara que la teva suposada bonesa d'un dia i la teva certa maldat d'avui,—no tenint, com no tens, cap influència social, econòmica, cultural o política—manquen de vàlua.

—Es que...

—Es que si ho dius per a que millori la meua opinió sobre tu,—això com que jo tampoc tinc influència, ni, el que t'interessaria més, diners perquè

me'ls xuclis,—ni em commou, ni m'apiada.

—Però, he passat tantes malures!

—Que vols que t'escusi les malifetes que, contra mi intentes o contra els altres.

—No us vui pas cap mal, però la necessitat.

—No justifica res. Sobretot en homes com tu i com jo.

—Per veitura no tindriem dret a la vida com els altres?

—La gran frase i tot?!—Més m'estimo que callis.

—Perquè?

—Perquè si calles tota justificació encara em queda la probabilitat de pensar una mica bé de tu i altra mica bé de mi. Calla.

I penetraren en el país del silenci els dos interlocutors.

BRAND

No, tu no mores, llibertat! Un dia, de sobte, quan els descreguts hagin renegat de tu, ha de veure's la teva faç d'astre surgir de la terra i resplandir en l'horitzó. En aquesta neu, en aquest gel, en aquesta planúria blanca i rígida penetrarà el teu dard d'or, el teu raig de foc, la llum, el calor, la vida

VICTOR HUGO

El moviment anti-imperialista a l'Extrem Orient

per S. LAI-SHAW (HONG-KONG)

La constitució de l'A. I. P. O.

(Associació internacional dels pobles oprimits)

Els assassinats imperialistes a la Xina han produït un viu corrent d'indignació i de revolta als pobles d'Orient. En aquests assassinats, francesos i anglesos s'han servit, directament o indirecta, d'hindús i d'annamites, sobretot a Xangai i a Xamén. Els revolucionaris dels països colonials han comprès que els imperialistes anaven a continuar a Àsia el mateix sistema fraticida que els és habitual a Àfrica: llençar els germans de rassa i de classe el uns contra dels altres, procurar que es matin ells amb ells, sembrar-hi l'odi i la discòrdia. Fa 2 anys, els francesos van incitar els annamites a declarar el boicot als xinesos. Aquest any, els americans han excitat els indígenes de Filipines a manifestacions antixineses. Ara, els imperialistes volen incitar els xinesos contra els altres grocs.

Per contrarrestar aquest pla cínic, xinesos, hindús, annamites i coreans s'han unit i han format un comitè d'acció anti-imperialista i han constituït l'Associació internacional dels pobles oprimits (A. I. P. O.)

L'1 de juliol es va convocar la primera conferència a Canton. Aquesta conferència va llençar la següent proclama:

"Els imperialistes han assassinat innocents estudiants i obrers xinesos. I encara que nosaltres—oprimits de la Índia, de l'Annam i de la Corea—hem sofert i sofrim encara sota el jou dels tirans imperialistes, no podem retenir la nostra indignació i la nostra colera davant aquests monstruosos assassinats."

"Els imperialistes han estat desemmascarats. Tothom pot veure com llur únic objectiu és el nostre robatori i el pillatge; llur civilització descansa sobre els canons i les baionetes. Tenen el costum d'embutrir els indígenes, de llurs colònies. Avui infligeixen els mateixos tractes a la Xina, perquè la consideren com una colònia."

"Germans xinesos: ja veieu el que ha fet l'opressió imperialista als nostres països. Combateu-la amb totes les vostres forces, per tal que no caiguen en la mateixa opressió. No deixeu convertir la Xina en una segona Corea; feu que no es transformi en un altre Annam! Organitzem-nos, ajuntem-nos tots als explotats i oprimits de

tots els països, per fer un front únic contra els opressors comuns!

"Nosaltres—revolucionaris hindús, coreans i annamites de Xina—preferim morir lluitant amb vosaltres a veure-us esdevenir esclaus com els nostres països!"

Aquesta crida va tenir ressò immediat. A la segona conferència s'han adherit a l'A. I. P. O.:

El Somindan; la Lliga per a l'emancipació de les dones; l'Associació de telefonistes revolucionàries; la Unió Nacional del Treball (200.000 membres), la Unió de paguesos de Koahuag (500.000 adherents), la Lliga dels joves soldats revolucionaris i els oficials de l'exèrcit nacional.

L'Associació fou aleshores oficialment constituïda. Dels seus estatuts n'extraïem els següents articles:

A) L'Associació té per a objecte d'aliar les forces de totes les nacionalitats oprimides amb la fi de realitzar la revolució alliberadora.

G) Tot membre qui cometrà un acte anti-revolucionari serà no solament exclòs de l'associació, ans també severament castigat.

Crida al proletariat internacional i als pobles oprimits. Després de la conferència de constitució ha estat llençada la crida següent:

"Germans oprimits de tot el món!

"Tots els països, petits o febles—sobretot els de l'Àsia—estan sotmesos a la dominació econòmica i política de l'imperialisme.

"Els imperialistes han transformat les nostres contrades en països colonials o semicolonials. Ens obliguen a comprar l'excés de llur producció i a fornir-los les primeres matèries. Ens roben les nostres riqueses i exploten el nostre treball. Ens priven dels nostres drets polítics i socials. Assassinen germans nostres innocents. I, no solament ens llencen a l'esclavatge, ens menacen encara de destruir la nostra raça.

"L'únic mitjà de salvar-nos d'aquesta opressió consisteix en ajuntar tots els pobles oprimits i el proletariat explotat de tot el món i a enderrocar el nostre comú enemic: l'imperialisme.

"Els nostres dominadors s'han unit per oprimir-nos: unim-nos nosaltres també, per tal de poder-los abatre.

"Encara que la revolució proletà-

ria i la revolució nacional puguin prendre formes diferents, tenen el mateix objecte: la destrucció de l'imperialisme. Es per això que nosaltres — les masses oprimides dels països colonials i semicolonials, com també el proletariat explotat de tot el món—, hem d'unir-nos per aixecar la bandera de la revolta contra l'imperialisme malet.

"Nosaltres—revolucionaris de la Xina, de l'Indoxina, de la Corea i de l'Annam, constituïm avui l'A. I. P. O. En aquest moment històric, de deixonament de les masses oprimides de l'Àsia, solemnement apellem a vosaltres!

"Pobles oprimits dels països colonials i semicolonials!

"Camarades: la unió fa la força. Unim-nos!

"Abaix l'imperialisme!

"Visca la unitat internacional del proletariat i dels pobles oprimits!"

Durant el període de vaga, l'activitat de l'Associació està limitada a la propaganda a la Xina i països veïns. Per a després, ha estat elaborat un altre projecte. Consisteix a entrar en contacte directe amb les Associacions del Japó, el Congrés Nacional de la Índia, les organitzacions nacionalistes i revolucionàries de les Filipines, de Java i d'altres colònies, la Unió intercolonial de França, l'African Brotherhood i altres organitzacions negres, dels Estats Units i de l'Àfrica. S'ha decidit també relacionar-se estretament amb les organitzacions proletàries dels països capitalistes, a fi de realitzar el front únic anti-imperialista.

(De "La Correspondance Internationale")

La verdadera joventut

Veieu aquests nois estrets d'ànima i plens d'egoisme, aferrats a la tradició i incapaces de cap esforç pel bé alié? Aquests són vells.

Veieu aquests altres d'esperit ample i generós, incorporats al moviment emancipador de les noves idees i disposats sempre al sacrifici en pro dels seus semblants? Aquests són els joves.

La veritable joventut no consisteix en tindre pocs anys, sinó en despendre's del decrepít per a entrar valerosament en l'acció fecunda que transforma la vida i la perfecciona contínuament.

Isidoro ACEVEDO

JUSTICIA SOCIAL és el porta-veu de "tots" els obrers que treballen per llur emancipació. La U. S. de C. estima a tots aquests obrers com a companys i germans encara que hi hagi diferències de criteri.

Elogi a la sensualitat

Les religions han existit ençà i enllà del temps, però no sempre en la mateixa forma. Diverses han estat les coses adorades; diversos els ritus en el temps i en les races. S'han adorat entre altres: el Sol, les estrelles, les bèsties; també els homes, i diverses manifestacions de la naturalesa personificades com Venus, Apolo, etc. Algun d'aquests cultes eren manifestació de l'amor que els homes sentien per les coses de la Naturalesa; eren alguns d'ells expressió d'un sentiment noble, d'una idea elevada, que després al prendre realitat i vulgaritzar-se, per l'exageració i el fanatisme es corrompia el seu sentit i devenia cosa grollera.

Si en un temps veiem l'home adorant diverses formes de la Naturalesa, molt més ençà el veiem oblidant-la; creant les grans ciutats, construint uns enormes armaris de pedra, amb prestatges i caixonets que en diu cases. Enfonsant-se pels carrers, no veient el cel més que a retalls i el sol reflexat en les altures de les façanes. No ens seria difícil de trobar qui es commou sentint un violí imitar el cant del rossinyol i passa pel camp en automòbil a cent quilòmetres l'hora.

El culte a Mylitta que es retia a Babilònia enllà del temps, devia tenir el seu origen en una idea noble i elevada de la Fecunditat. Però després es corrompé el seu sentit i devingué aquest culte, groller i reprobable. Encara avui l'idea que de l'unió sexual tenim no pot ésser més pèssima. I bé: No és cosa prou noble en el món l'acte de crear les generacions futures? No és cosa prou digna la de crear els futurs artistes, els pensadors, els artistes, els obrers i altres i altres homes que en le múltiples activitats humanes seran honra i orgull de la civilització? Hi ha altra cosa del seu poder creador en l'home, ambdós sexes, que doni més alegria i més orgull?

Es grollera l'acció que engendra un Fídius, Sòcrates, Galileo, Ausias-March, Lluís o Marx? I als òrgans que perpetuen les generacions a través del temps, òrgans tan o més nobles que qualsevol altra part del cos, és lògic, és just que se'ls dissimuli o se'ls esborri barrejant d'algunes estàtues o dibuixos? Es just, és lògic que es tracti a la Sensualitat noblement sentida com d'un acte pecaminós?

Si el concepte de la sensualitat s'ha corromput, si ha davallat fins a convertir-se en maliciosos i estúpids vòdels o en escrits d'un humor desgraciat; cal per això condemnar-la?

Recordo aquesta anècdota: En una batalla un dels exèrcits perdia i una veu digué: Abaixa la bandera! No! replicà una altra—aixequem els soldats fins a ella! No condemnem la Sensualitat, fem que la multitud en compregui el seu veritable sentit. Crec

que si el Socialisme ha de revolucionar moltes idees, de les de l'ordre pràctic i estètic aquesta n'és una.

FAUSTI MONROS

Per a ajudar a "Justicia Social"

L'APORTACIÓ DELS COMPANYS D'ARGENTONA

Company director de JUSTICIA SOCIAL.

Aquí van unes pessetes per ajudar al sosteniment del periòdic.

La nostra petita col·laboració resultaria potser tardana si d'ella en depengués la vida o la mort.

Esperem que els companys de la Unió Socialista sabran dissimular la nostra poca atenció. Que tinguin en compte que estem dotats en el nostre poble d'uns atraients tan subjugadors que fàcilment ens distreiem de totea aquelles coses justes (en profit de nosaltres mateixos) com o és l'òrgan de l'Unió Socialista de Catalunya.

La crida que els nostres companys van fer no l'hem sentida fins ara, i és per tal com a nosaltres no ens interessa que uns quants valents i abnegats companys i de bona teia, després de la grossa càrrega que suposa la direcció del periòdic, hagin de tirar, butxaca amunt, unes quantes pessetes setmanals; preferim gastar la pela al Casinet de dalt o al Casinet de baix, en mig del fum i de les velles parlaries de coses i cosetes que res no ens han de dar. Que JUSTICIA ens parla de les subsistències, dels lloguers, de l'unió de tots els treballadors per tal d'arribar a l'asoliment de tot allò que ens manca. Que acoblem els nostre esforç puix que tots tenim les mateixes necessitats i tots ens diem com ens diem anem allà mateix, que deixant a un cantó la propaganda del casinet de dalt i la del casinet de baix, endaguem el nostre esforç a la formació d'un nucli d'energia que tingui per única base l'enderrocament de tot el que és injust. No ens convenen; que es cuidin de casa seva que nosaltres prou feina tenim, amb els nostres caciquets que ja ens diuen que aquests són polítics i que nosaltres de política no en volem res, nosaltres treballar molt i menjar poc, creure el que ens manen i prou; ja n'estem contents de la nostra sort.

Rebeu aquestes poques pessetes i altres que n'enviarem junt amb alguna nota donant-vis compte de les nostres organitzacions i dels seus anys. 14 gener 1926

LLISTA DE DONANTS

Societat Agricultors, 5 ptes.; S. A., 5; J. C., 3; P. A., 2; J. I., 1; J. D., 1; S. A., 1; J. C., 2; E. A., 1; J. C., 1. Total, 22 ptes.

ECOS i COMENTARIS

UN ALTRE DISCURS

Largo Caballero acaba de pronunciar un altre discurs de tons mesurats, prudents i reconfortants.

En aquest temps de pasivitat, d'atonía i d'esmortiment de l'opinió els homes del socialisme espanyol no es cansen de recomanar l'ús de calmants i anestèsics. En aquest pas, aquell pols de l'opinió de que parlava Silveira, serà aviat una cosa definitivament morta i sense reacció possible.

El socialisme espanyol, fins fa poc era una esperança, inclús els que més el discutien no podien deixar de reconèixer que era una política viva, en el sentit de que estava dotat d'unes facultats sensitives i de reacció. Han vingut, però, els moments de demostrar-ho—més ben dit de tornar-ho a demostrar—i s'ha vist que el socialisme espanyol cada dia tenia més pell morta.

Aquets moments han estat els de les

violentes i brutals persecucions sobre la sensibilitat democràtica i lliberal, que els socialistes han contemplat amb la més gran indiferència. Si hom s'hi fixa bé, aquestes persecucions que ferien greument les idees fonamentals de la social-democràcia, no ferien les persones ni les pràctiques dels socialistes espanyols. Davant d'aquest fet aquests socialistes s'arruixen còmodament i accepten una situació de privilegi en contradicció evident amb els principis que defensen. D'aquesta manera les idees queden sacrificades als interessos del partit.

Ningú que tingui una idea clara de la democràcia podrà desmentir-nos. És un fet evidentíssim, del qual nosaltres ens hem dolgut més d'una vegada, perquè el considerem una gran pèrdua per ells i per nosaltres.

AL MARGE DE L'HORA

El que diem, ve constatat d'una manera terminant per Largo Caballero quan diu que el seu partit "està al marge de la política actual".

Aquesta és la declaració. No obstant, hi han alguns casos que delaten que l'indiferència no és pas tan abso-

luta i que alguns espectadors han saltat a l'escenari. Els nostres companys de Sitges i de Girona ho saben perfectament.

A GOVERNAR

Heus aquí els desitjos dels socialistes de Madrid; continuar per la via burocràtica en la que es troben encarrilats fins arribar al cap d'amunt.

Governar? Ja està bé; però això es guanya d'una altra manera que no és la de contemporització ni la desproporcionada concessió.

Un partit popular ha d'arribar al govern amb l'opinió al darrera. Ara Largo Caballero i els seus companys es fixen més aviat amb el que tenen al davant.

JA HO DEIA MAURA

La revolució des de dalt, fou una frase a la qual Maura hi donà un gran prestigi.

Largo Caballero torna agafar la frase i la refundeix d'aquesta manera: "La revolució veritat són totes aquelles reformes legislatives que es poden aconseguir des del poder."

Nosaltres, però, ens atreviríem a preguntar-li; i al poder, qui li dona vida i li dona força per pòquer legislatiu d'una manera radical?

Amb quins títols ha de governar un socialista?

Fóra una llàstima que Largo Caballero s'entregués a continuar la tradició de teixir i desteixir la vida política a base de frases brillants.

UN COMENTARI

Del parlament a què ens referim el nostre amic Carles Soldevila en dedueix, en una crònica, que el socialisme "segueix tenint en la pau hores tan dolentes com les tingué durant la gran guerra".

Caldrà que remarquem que ni la guerra ni la pau amb les seves inquietuds han sotmogut tota l'Europa amb la mateixa intensitat. Qualificar una ideologia europea per una versió madrilenya és una mica exposat; això ja ho sap el senyor Soldevila; per aquesta raó no ens expliquem, si és que com diu té simpaties pel socialisme, perquè vol generalitzar desproporcionadament les excepcions peninsulars.

COM AQUELL QUI NO DIU RES

Una de les coses que es reprotxen als socialistes és la de no haver evitat la guerra.

Aquest argument l'utilitzen amb gran freqüència tota aquella gent que va de dret a ésser la pau.

Les tendències pacifistes i ultrapacifistes, si és que el món no degenera, tindran després de cada guerra i després de cent guerres una noble i honorada justificació.

Si volem escometre al socialisme perquè no va evitar la guerra, hem d'escometre igualment a tots els partits que no realitzen d'una manera irreductible les seves aspiracions més difícils.

En aquest pas no hi ha partit que s'aguanti i arribaríem tots plegats a negar la nostra pròpia posició i manera d'ésser políticament.

Tot això que ens suggereix una crònica de Carles Soldevila no resa pas per ell, sinó és com a simple objecció, car es tracta d'un esperit lliberal clarament situat i simpatitzant amb les nostres doctrines.

Conversa religiosa

Jo no admeto una Religió sense una Cultura, una Higiene i una Moral sincera.

Cultura. — Per tal com Déu ens ha donat ús de raó convé d'excitar-ne l'activitat a profit de la causa del Bé. (La causa del Bé és l'etern millorament de la humanitat.)

Les religions positives—les impositures, segons designació feliç de Tolstoi—han suggestionat les ànimes i els cors de tal manera, que ja el temerós d'un infern, per exemple, difícilment pot recobrar el dret natural de discernir per compte propi.

Abans de fer-se d'una confecció cal conèixer totes les altres. Aleshores també, amb talent i esperit comprensiu, es podrà discutir sobre matèries teològiques.

L'Església qui limita o no estimula l'estudi i el pensament mata i fa matar l'esperit. Abusa de la fidelitat dels seus creients per mantenir-los en la fosca.

Higiene.—Cal servir Déu amb totes les nostres forces. (Déu és el Bé: la Belleza, la Veritat, l'Amor.) Cal no desatendre la salut corporal.

Si, jeràrquicament, el cos és inferior a l'esperit, aquest i aquell no deixen de representar-nos, en una sola síntesi, d'una manera directa, responsable.

Moral sincera. — Moral sincera, sí. Perquè hi ha morals hipòcrites. Jo no accepto la imposició de cap moral de possibilitats antinaturals. No acceptaria una moral hipòcrita per sincers que fossin els seus ministres.

Però, tanmateix... què cosa és moral? Quins límits la determinen? On comença i on acaba? On recolza? En què es fonamenta?

Carles Brandt afirma que "ni la ciència, ni la filosofia, ni la religió, no han pogut establir una base sintètica de la moral per tal d'assolir el perfeccionament de l'home". Brandt mateix, però, ha descobert una fórmula que ell considera com la norma, la síntesi o sigui el fonament científic de la moral. Aquest, segons l'escriptor esmentat, consisteix en la llei de conservació de la vida.

D'acord. (Higiene.)

Uns aspectes pintorescos, no mancats d'interès ni d'actualitat: El nu artístic és immoral segons l'opinió de alguns catòlics. El Cap de l'Església Romana ha decretat la restauració d'uns nus de Miquel-Angel en llur forma original, o sigui, sense les vestidures posteriorment afegides per un altre pintor.

Quin paper hi deuen fer, ara, aquells senyors clergues i seglars catòlics in-

conformistes amb l'estètica despulada? Si llur Sant Pare s'ha despenjat amb un tal ciri trencat, amb quines roses i amb quines lluminàries guarniran l'altar de llur Moral de fusta ben vestida? Y, tanmateix, de què els ha vingut opinar, a aquests pietosos fills de Pius XI?

Nietzche es declarava immoral. Jo sóc partidari d'una moral natural en relació oportuna amb les nostres necessitats complicadores de l'existència.

Sebastià SANCHEZ-JUAN De "Regeneració", Portaveu de la Societat Naturista de Catalunya.

El procés per l'assassinat de Giacomo Matteotti

S'ha fet pública la lletra adreçada al president de l'Audiència en la que la viuda del malaguanyat Matteotti renúncia a constituir-se en part civil en el procés que s'ha de veure a Chiati el mes que vé.

Diu així la lletra:

"Excellència: L'assassinat de Giacomo Matteotti, tragèdia per a mi i per als meus fills, tragèdia de l'Itàlia lliure i civil, em féu creure que no seria invocada en va la justícia; aquest era el darrer consol que'm quedava en l'angúnia suprema, i per això em vaig constituir en part civil.

"Però, a través de les diverses fases judicials, i per la recent amnistia, el procés—el vertader—s'esvaïa poc a poc. El que avui queda del mateix és sols una ombra.

"No tenia rancúnies a satisfer ni venjances que invocar; sols volia justícia. Els homes me l'han negat; l'assoliré de la Història i de Déu.

"Per això demano que se'm permeti permanèixer aliena a un procés que ha deixat d'interessar-me.

"Els meus advocats, solidaritzats amb mi en aquesta circumstància, donaran forma legal a la meua decisió. Li prego, excellència, em dispensi de la dolor immensa de comparèixer. La meua assistència em semblaria una ofensa a la memòria de Giacomo Matteotti, per al qui la vida era una cosa molt seriosa. Deixeu-me viure per aquesta memòria, ja que per educar els meus fills en l'exemple de l'altiva paterna encara visc fora del món, en la pena esquinsadora. Amb els meus respectes, *Velia Matteotti*.

En el terreny de la lluita de classes som invencibles; el dia que l'abandonessim ens derrotarien, per que deixariem d'ésser socialistes.

G. LIEBKNECHT

De Rússia

Amb el vapor "Cap Polònia" sortirà de l'Argentina una caravana de turistes per a visitar Rússia, els quals ja compten amb el corresponent permís. A mesura que s'afiança el nou règim a Rússia es normalitza la vida de relació.

La Rússia socialista no podia proce- l'interès del viatge. Parla de l'ànima russa que despenta a una nova vida... de concepció atrevida però molt humana... que vol dar a l'home un fons més pregon de llibertat i una major seguretat del propi valer.

La Rússia socialista no podia prodir d'altra manera. Afluixarà poc a poc la dictadura i farà que la consciència col·lectiva vagi plasmanant en el poble rus.

El poble rus intervé avui en la vida pública cent vegades més que en la època dels tzars. La democràcia és més efectiva. Els treballadors de la terra recullen els fruits que abans replegaven els nobles.

La ciència en l'últim any és més protegida que mai i sa divulgació pel poble augmenta cada dia. La llum intel·lectual deixondirà les ments fosques per la incultura. La cultura portarà la tolerància i una ampla llibertat de pensament.

La Rússia Roja no és encara cap paradís, com sabem per fonts directes, però es proposa millorar la situació del poble i borrar injustícies. El cooperativisme afavorit amb privilegis entrena els ciutadans a fer obra col·lectiva, que substituirà a l'empresa capitalisme. També hi ha empreses particulars, sobretot estrangeres, però això és inevitable en un poble de poca cultura, de poca capacitat econòmica, que no pot subministrar prou directores d'indústries i comerç. Igual ens passaria a casa nostra. Per això no ens cansarem de repetir que tots els que sentim l'ideal socialista hem de preparar-nos constantment. No esperem a l'endemà que el temps passa. Comencem avui i no parem.

Ací s'ha temut Rússia com un caos terrorífic per la gent de dreta i era presentada la Revolució russa com una obra estranya al socialisme pels comunistes del nostre país. Amb l'entusiasme pels soviets es volien justificar fins els excessos que s'esdevingueren a Rússia, igualment com han passat a les altres revolucions.

Per nosaltres Rússia és la més gran lliçó de la Història contemporània i l'estímul més esperonant per a preparar la vinguda del socialisme.

Gemegar, plorar, resar: tot és igualment covard.

ALFRED DE VIGNY

J. SANTAMARIA

La Filla d'en Tartari

EDICIONS DIANA

Petrítxol, 5 - Barcelona

LES ESCOLES

A Montgat estan instal·lades les escoles en dues entrades de la carretera, petites, amb insuficient capacitat per a respirar els nens i nenes quan a l'hivern tenen les portes tancades. A l'istiu els automòbils aixequen una pols contínua que els escolars respiren a dojo i alguns emmalalteixen del pit. Les escoles no tenen patis de joc, ni camps d'esbarjo. Això del joc en l'educació i de l'esport es veu que sols ho coneixen els mestres i alguns que no tenen gaire feina.

No hi ha diners per a fer edificis nous, sehills i higiènics en mig del camp, però n'hi haurà per eixamplar carrers i fer un matadero. Això sí. Hi ha molts pobles que tenen millor es-corsador que escola.

AVIAT SORTIRA

Carnet de l'heterodox

Per C. de Domènec (Brand)

El nostre volgut company Cristòfols de Domènec s'ha decidit a seleccionar els CARNET DE UN HETORODOX, que amb el pseudònim de Bran ha publicat a les pàgines de JUSTICIA SOCIAL i, junt amb altres carnets inèdits, formarà un elegant i original volum de més de 200 pàgines, que es posarà a la venda pel pròxim mes de març. Es vendrà a un preu popular.

L'obra serà impresa als obradors de J. Sallent de Sabadell i administrada per la "Llibreria Sellarés de la mateixa ciutat."

Espardenyes EL CIS-NE. Són les que duren més. Exigiu aquesta marca



Els nostres lectors no han d'oblidar que aquest número de JUSTICIA SOCIAL ha estat revisat per la censura governativa

ELS QUE AJUDEN A "JUSTICIA SOCIAL"

D'uns companys de Sitges, 11 ptes.; J. A., 10; J. A., 5; F. M., 10; S. V., 5; J. P. E., 2; Grup amics de la Cooperativa "El Relotge", 7; A. V., 5; J. S., 5; Varis companys d'Argenton, 22.

TTotal, 82 ptes.

A tots els nostre agraiment.

HI HA UNA VIRTUT SUPERIOR A LA DE LA PATRIA; L'AMOR DE L'HUMANITAT. MABLY

Fulletons de JUSTICIA SOCIAL

Esquema de l'Història Universal

segons H. S. Wells

PER C. ROFES

Els imperis selencida i ptolomen

PERGAM i ALEXANDRIA

El successor d'Alexandrè a l'Àsia, el general Selencus, fundà l'imperi que s'estenia del riu Indus a l'Est fins a la Lídia a l'occident.

Poca influència ha exercit en els esdeveniments de la Història aquest imperi militaritzat, segons les dades actuals. A l'any 190 a. de J. C. en la batalla de Magnesia aquest imperi fou destruït pels romans.

En aquesta època, segles III i II a. de J. C., florí a Pergam, vila situada a l'Àsia Menor una nova cultura grega. Sa copiosa biblioteca podia competir

En el fulltè anterior s'escriu Tomàs d'Aquí en lloc de Tomàs d'Aquino.

amb la d'Alexandria, capital de l'imperi ptolomeic; temples, palaus i museus esplendents es redreaven al cim de l'acròpolis. Els habitants del país demanaren ajuda als romans per evitar l'ivasió dels gals i selencides. Els romans en feren una província romana l'any 133 a. de J. C.

La formació de Biblioteques significa l'arxiu del saber del temps present i de les èpoques anteriors. La tradició que també transmet els coneixements persisteix; però la tradició és menys fidel, els combina amb la psicologia de cada edat. Les biblioteques conserven amb molta més fidelitat les manifestacions del pensament.

Els Ptolomens, successors d'Alexandrè a l'Àfrica, governaren amb benevolença l'Egipte. Millor dit foren assimilats pel país. Aquesta idea d'organització autòctona fou ja practica-da per Alexandre. Alexandre realitzà dins del món conegut d'aquell temps un govern universal. De la mateixa manera havien creat una universal ciència son mestre Aristòtil i una Història Universal Herodot. En aquelles terres orientals, a Babilònia i a Judea, havia brotat també la idea d'un Déu universal que simbolitzava una universal justícia. Heus ací com aparei-

xen en la Història els gèrmens del progrés humà en el futur: ciència, justícia universal i comunitat humana, les quals s'han anat extenent des dels pobles capdavanters que primer les cop-garen "a la consciència general de la raça". Amb l'hegemonia de l'Orient el grec esdevingué la llengua de la gent de cultura des de l'Egipte fins al golf Pèrsic. Els jueus que habitaven l'Egipte es vegeren obligats a traduir la Bíblia al grec.

Ptolomen I escriví la història de les campanyes d'Alexandrè i fundà a Alexandria la primera universitat del món, la qual per ésser consagrada a les Muses dugué el nom de Museu. Aquest ritual, per contemporitzar amb les creences populars, no tingué cap influència en la vida universitària on s'aplegaven els savis per fer investigacions i ensenyar els estudiosos. Allí treballà Euclides, del qual estudiem encara sa geometria i el qual matemàtic mesurà ja el diàmetre de la terra i la considerà per tant esfèrica. Hiparc redactà un mapa de les estrelles. La medicina es constituí en ciència, er primera vegada en la Història el qui vulgué practicar-la hagué primerament d'estudiar. L'Anatomia i vivisecció en les mans d'Heròfil donà a

conèixer l'estructura i funcionament del cos humà. Fins savis de la Grècia, com Arquímedes, anaren a Alexandria a estudiar. Arquímedes fou físic i matemàtic i els seus principis d'Hydrostàtica són els que serveixen per determinar l'estabilitat de les embarcacions. També en aquella època i a Alexandria, Héron concebí la màquina de vapor. Tot això demostra la fecunditat d'un centre d'estudis ben subvencionat. Malauradament després de Ptolomen II, els faraons convençuts pels sacerdots, destruïren tota aquella obra d'investigació, que encara no comptava amb 100 anys de vida. Sols continuà la Biblioteca que copiava tots els originals del món conegut i en feia reproduccions pels qui volien comprar-les. Els llargs papers que formaven els llibres es caragolaven en rotllos, així com avui es pleguen en pàgines. L'estudi dels llibres, és a dir, de les coses poc o molt conegudes fins llavors, era als ulls dels sacerdots cosa inofensiva, mentre que l'investigació, i sobretot l'estudi del cadàver era tinguda com una profanació. Ja en aquella època, com succeí més tard a l'Esdat Mitjana, el fanatisme fou un obstacle per a la ciència.

La tradició religiosa de l'Egipte per-

stia encara, tot i havent-se modificat el culte amb el contacte d'altres religions, car a Alexandria hi havia un nucli de jueus més gran que a Jerusalem, hi havien budistes de la Índia i els grecs que tenien una religió més diferent. Aquesta conexença de tanta deus féu suposar que eren diverses denominacions d'una mateixa cosa i així s'observa una fusió en les divinitats que s'adoraven. Dos segles a. de J. C. els egipcis rendeixen culte a la Trinitat, a la mare de Déu i son fill, cremen ciris als altars i omplen les parets dels temples d'exvots, com fa encara alguna gent del nostre temps. Es parla ja clarament d'una vida futura d'una manera més categòrica que entre els hebreus.

La llum de la ciència universitària és com una espelma en mig de la nit. La cultura, amb l'escassetat de llibres és per a molt poca. Les masses viuen en l'ignorància i en la por. Serà necessari que la impremta i l'abundància de publicacions faci possible la lectura per a que aquella llum comenci a dissipar les tenebres de l'ignorància i tregui la basarda del cor dels homes. Avui l'home aixeca serenament el front i cerca la realització de sa vida plena.

Noves i documents

EL LOCAUT TEXTIL

A MALLORCA

Segueix la heroica lluita que sostenen els obrers tèxtils de Mallorca.

Després de vuit setmanes de locaut els patrons obren novament les fàbriques, esperant que els obrers tornarien al treball. Però no ha estat així. Ni un sol obrer es presentà en cap fàbrica.

De tots els pobles balears i d'algunes peninsulars, els heroics obrers tèxtils en lluita reben mostres de efectiva solidaritat.

Els companys de la Casa del Poble de Palma, s'han fet càrrec dels fills dels vaguistes. S'han repartit, com diu nostre confrare "El Obrero Balear", la fam entre tots.

EL TREBALL DELS NOIS ALS ESTATS UNITS

El 21 informe bianual de l'Oficina d'Estadístiques de Califòrnia assenyalava que de l'enquesta començada en el mes de març de 1924 sobre les condicions de treball dels nois, resulta que en aquella època 5.000 estaven ocupats en tasques agrícoles. Un gran nombre d'aquests joves treballadors eren dedicats a les plantacions de cotó, violant així les lleis sobre ensenyament obligatori i el treball dels nois.

La Comissió d'enquesta ha recomanat, en el seu informe, que siguin modificades les lleis sobre el treball dels nois i les de l'ensenyament obligatori per tal de prohibir que s'utilitzin els menors de 16 anys en els treballs agrícoles durant i abans de les hores d'assistència escolar i també per a establir un sistema que regularitzi l'ocupació dels mateixos en l'agricultura després de les hores d'assistència escolar durant les vacances.

Per altra part el reglament de l'estat de Geòrgia va votar en el mes de Agost de l'any passat una nova llei sobre el treball dels nois, que començava a regir el gener prop passat. Aquesta llei prolonga l'edat mínima d'admissió dels nois en els treballs nocturns que era de 14 anys i mig fins a 16, entenent-se per nocturn el temps comprès entre les set de la tarda a les set del matí. Els joves de 14 a 16 anys hauran d'obtenir una autorització per tre-

ballar. Per a obtenir aquesta autorització, els nois presentaran l'oferta de treball i la partida o acta de naixement i demostraran davant del funcionari encarregat d'expedir les autoritzacions; que saben llegir i escriure frases elementals en anglès. No res menys, en l'autorització es farà constar que es posseeix la suficiència corporal necessària pel càrrec ofert.

Finalment, la nova llei prohibeix emplear els nois menors de 16 anys en certs oficis perillosos i en totes les indústries que a judici del Consell d'Higiene de l'Estat puguin perjudicar la salut moral o física.

El número recent d'Informacions Socials (publicació setmanal de l'Oficina Internacional del Treball) que conté, aquestes informacions, dona també notícies sobre el treball dels nois a l'Estat del Maine.

Preguem als qui fins ara es servien del telèfon «Composició Mecànica Intertype» per a donar-nos alguna nota, s'abstinguin de fer-ho fins que tinguem instal·lat l'aparell, puix no dubtem que la Companyia Nacional Telefònica tindrà en compte el trastorn que ens ocasiona el trobar-nos sense telèfon i activarà la seva instal·lació.

JUSTICIA SOCIAL vol conèixer tots els conflictes del treball per defensar les reivindicacions obreres; vol estar assabentada de totes les injustícies per proclamar els drets de l'home i vol donar a conèixer tots els actes de propaganda i organització que es facin en les diverses localitats.

COMPANYIS! ENVIEU-NOS-EN NOTA SIA FETA DE LA MANERA QUE ES VULGUI.

Els tirans que condemnen, moren; els verdugos que executen, passen; les flames de les fogueres se extingeixen i els callus es refreden i es dissipen; mentre la idea queda en la consciència humana, on no pot oprimir-la cap ceptre; trascendeix de generació en generació i de segle en segle amb major eficàcia a mesura que va més circumdada per l'auriola sublim del martiri.

CASTELAR

Lletres al Director

ALS OBRERS DEL RAM DE L'AIGUA - MOMENTS

A voltes les necessitats en la vida ens obliguen a fer un ba-i-tot. Aquest és un dels moments en què nosaltres hauríem de fer-lo, companys.

JUSTICIA SOCIAL, aquesta fulla generosa, portaveu del nostre socialisme, única branca que es manté digna entre la massa obrera catalana, està a punt de fallar per manca d'escalf nostre.

Es ja hora que deixem aquest posat glacial que ens embolcalla; fa massa temps que la nostra actitud sols és pròpia de bestiar llanut i no d'homes com cal.

Contemplem indiferents com els nostres companys passen llarg temps a la presó sense ni saber per què. Veiem com en totes les fàbriques es despatxa a la gent sense miraments de cap mena. Veiem com la democràcia es trepitjada per qui més hauria de respectar-la i no ens recordem tan sols que una gent, apoiats per l'"antic règim", trucaren a les nostres portes amb l'arma als dits i ens obliguen per la nostra feblesa a ésser esclaus d'una burgesia mestressa de la ciutat. Ara ben segur vos disposeu a contemplar com aquest portaveu de la democràcia catalana fa estremiments per no enfonsar-se fins a l'estat d'esclavitud en què vivim nosaltres.

Digueu-me, companys: Es que pensen restar indiferents per totes les coses que afecten el nostre poble i fins a vosaltres mateixos? mireu els pobles de la vella Europa i veureu com no sols es belluguen per a castigar als vilis que juguen amb llurs destins, sinó que amb sons clams de llibertat enliren la cultura de llurs pobles que els fa dignes de viure i d'ésser envejats per les nacions que com la nostra trobem viu només l'indiferentisme en qüestions polítiques o socials.

JUSTICIA SOCIAL ha estat per espai de quatre anys una fulla completament democràtica, oberta sempre a tots els camins de procedència obrerista, i jo que espiritualment he estat al seu costat pugé assegurar-vos com aconhorta, després de passar per l'"associació", on et donen tan pessimes noves que puguis llegir una fulla del coratge de JUSTICIA, que amb una sola vegada reflexa l'obrer català fruit

d'uns homes més dignes que nosaltres que han tingut prou energia per protestar clarament del baf de caciquisme que respirem i que en són uns afebrissats enemics. Cregueu, companys: emmirallem-nos amb aquesta minoria heroica i no volguedes viure tan esclaus i oprimits. Ajudem-los moral i materialment, ja que tots som obrers catalans i això ens donarà forces per combatre a qualsevol lloc.

Llegiu i propagueu entre nosaltres, amb tot l'entusiasme, JUSTICIA SOCIAL, únic periòdic socialista que es publica en la nostra llengua.

JOSEP CERVELLO

Publicacions de "Justícia Social"

S'han publicat:

VOLUM I

COMPANY!

per Màxim Gorki

Fullet de 16 planes. - Preu: 10 cèntes

Es un sentit treball de l'excellent escriptor rus en el qual mostra la fortitud de la paraula COMPANYY, paraula "destinada a unir el món, paraula simple, senzilla, profunda com el cor".

VOLUM II

Aquest diantre de sabatots!

per H. G. Wells

NARRACIÓ SOCIALISTA

53 planes de text, 30 cèntes.

"Una de les més perfectes exposicions del Socialisme, la més clara, la més senzilla, la més veritable, diu Anatole France.

En queden molt pocs exemplars.

Ambdós fullets són traduïts acuradament per J. Roure i Torrent.

CORRESPONDÈNCIA ADMINISTRATIVA

Girona.—M. P.—Rebudes 33'50 pesetes; 7'50 de 3 subscripcions trimestre i 26 de paquets.

Argenton.—De varis companys 22 pesetes per ajudar a JUSTICIA SOCIAL. La llista de donants s'insereix en altre lloc.

Justicia Social

SETMANARI SOCIALISTA
2.ª època
CIÈNCIES - LITERATURA - ARTS

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:

Viladomat, 108 (Impremia). - BARCELONA

JUSTICIA SOCIAL és l'únic periòdic socialista que es publica a Catalunya. Teniu el deure d'ajudar-lo.

SUSCRIVIU-VOS-HI

personalment a la redacció, o bé trametent l'import de l'abonament a l'administrador, amb segells de correu, gir postal, etc.

PREUS D'ABONAMENT:

Catalunya i Províncies:

Trimestre, 2'50 ptes. - Mig any, 4'50 ptes.
Un any, 8 ptes.

Estranger:

Mig any, 5'75 ptes.
Un any, 10'50 ptes.

TREBALLADORS!

Nosaltres som la vanguardia. Cada un de nosaltres ha de ser propagandista actiu organitzador de la nostra classe, i s'ha de posar en relació amb els companys per augmentar la tasca.

Devem capacitar-nos. Estudiar. En el llibre i en la realitat, en la societat i en el món.

Si volem influir més en els destins de la humanitat no podem perdre un minut

Editorial Barcelonesa. - Viladomat, 108

LLEGIU

JOAN SANTAMÀRIA

MA VIDA EN DOINA

(Memòries del Doctor Verdú)

EDICIONS DIANA
Petritxol, 5
BARCELONA

En Modest Palahi

demés de cuidar de la ve da i subscripció de JUSTICIA SOCIAL, admet subscripcions i anuncis a «Bella Terra», «La Novella Estrangera», «Lluita», «L'Esport Català», «La Terra», «Acció Cooperatista» i «Guia Catalana de Ferricarrils».

Travèria del Carme, 8, 1.
GIRONA

Tota la correspondència de Redacció adreceu-la a l'apartat de Correu 757.

Preguem als nostres subscriptors per trimestres serveixin renovar llurs subscripcions.

El llibre que tot-hom esperava:

RUSSIA

Una enquesta periodística

PER
JOSEP PLA

EDICIONS DIANA:
PETRITXOL, 5 - BARCELONA

3 PESSETES

Obrers: Organitzeu-vos i sereu ben forts.

Obrers del camp! Llegiu i propagueu

"LA TERRA"

SETMANARI POPULAR
PORTAVEU DE LA «UNIO DE BARRIERS DE CATALUNYA»

Surt els dissabtes 15 ct.

Redacció i Administració: Cardener, 12, 1.
BARCELONA

"ACCIÓ COOPERATISTA"

Portaveu de la Federació de Cooperatives de Catalunya

APAREIX CADA QUINZENA

Suscripció anual: 4 ptes.

Redacció i Administració:
Aurore, 11 bis. - CUBA

Libreria Italiana

PETRITXOL, 5
BARCELONA

ACABA DE SORTIR

A. Escasana: *Articles inédits* ... 3 ptes.
J. Folguera: *Poesies* 5 ptes.
C. A. Jordana - L. Claveries: *L'anell del Nibelung* ... 4 ptes.
J. Pla: *Rússia* ... 3 ptes.
N. Rubió: *Caceres a l'Àfrica Tropical* ... 12 ptes.
J. Santamaria: *Ma vida en doina* ... 4 ptes.
F. A. Trabal: *L'any que vé* ... 3 ptes.